

M20042504

Образац - 1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ВИСОКА ШКОЛА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА БАЊА ЛУКА

08/1-612.6-24/15
02. 6. 2015.

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

*о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање*

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци о расписивању конкурса, број: 02/04-
3.4730-15, од 25.12.2014. године

Ужа научна/умјетничка област:
Специјално физичко образовање

Назив факултета:
Висока школа унутрашњих послова

Број кандидата који се бирају:
Један (1)

Број пријављених кандидата:
Један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:
Конкурс Сената Универзитета у Бањој Луци, објављен у дневном листу „Глас
Српске“ од 21.01.2015. године.

Састав комисије:

- a) Редовни проф. др Симо Вуковић (ужа научна област: Кинезиологија у спорту), Факултет физичког васпитања и спорта, Бањалука, предсједник
- b) Ванредни проф. др Марко Зельковић (ужа научна област: Кинезиологија у спорту), Факултет физичког васпитања и спорта, Бањалука, члан
- c) Ванредни проф. др Горан Вучковић (ужа научна област: Специјално физичко образовање), Криминалистичко полицијска академија, Београд, члан

Пријављени кандидати:
Др. Милан Гужвица

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Милан, Новак и Славка Гужвица
Датум и мјесто рођења:	1. 11. 1952. Крупа, РС Хрватска
Установе у којима је био запослен:	Од 1977. до 1991. радио као професор у Техничком школском центру, Задар, од 1991. до 1995. – радио у основнј школи, Обровац; од 1996 до 1997. - у основној школи „Ужичка Република“, Београд, радио као професор, у Вишој школи унутрашњих послова, Земун, Београд; од 1997. до 2001. радио као стручни сарадник за наставне и ваннаставне активности - Висока школа унутрашњих послова, Бањалука, од 2001, до 2002. - стручни сарадник на предмету Специјално физичко образовање; од 2002. до 2006. - виши предавач на предмету Специјално физичко образовање; од 2006. . доцент на предмету Специјално физичко образовање.
Радна мјеста:	професор физичког васпитања; стручни сарадник за наставне и ваннаставне активности; стручни сарадник на предмету Специјално физичко образовање; виши предавач на предмету Специјално физичко образовање; доцент на предмету Специјално физичко образовање.
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Факултет физике културе
Звање:	Проф. физичког васпитања
Мјесто и година завршетка:	Београд, 1977.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	/
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Факултет спорта и физичког васпитања
Звање:	Магистар
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2000.
Наслов завршног рада:	Техничко-тактичке карактеристике тежинских категорија у Југословенском каратеу
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Магистар науке из области физичке културе
Просјечна оцјена:	/
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Факултет спорта и физичког васпитања
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Београд, 2006.
Назив докторске дисертације:	Валоризација новог наставног модела ситуационо-моторичке обуке студената Високе школе унутрашњих послова
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Доктор науке из области физичке културе
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Висока школа унутрашњих послова, 1. предавач на предмету Специјално физичко образовање, од 2001. до 2005. године; 2. виши предавач на предмету Специјално физичко образовање од 2005. до 2006. године 3. доцент на предмету Специјално физичко образовање од 2006. до 2011. године; Факултет безбједности и заштите, Бањалука, од 2011. године, ванредни професор на предмету Техника и вјештина борења.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

*(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)***Радови прије посљедњег избора:**

1. Гужвица, М. (2001) Анализа резултата услова за победу тежинских категорија у Србији и Црној Гори у карате спорту, Физичка култура, Београд.

Истраживањем је обухваћено 412 борби са сениорских првенстава Републике Србије и Републике Црне Горе у апсолутној и тежинским категоријама у такмичарској сезони за 1999. годину. Свака праћена борба била је анализирана у функционалној зависности варијабле **“Услови за победу”** преко следећих модалитета: „Бодовни максимум”, „Дисквалификација”, „Предаја”, „Забрана наставка”, „Бодовна предност” и „Поен у продужетку”. Подаци добијени овим истраживањем обрађени су дескриптивном и компаративном статистичком процедуром. За модалитет „Бодовни максимум “ је добијена статистичка значајност разлика међу категоријама, док за остале модалитете нису утврђене статистички значајне разлике. Највећи број борби остварењем бодовног максимума завршен је у супер лакој категорији 31.57%, у лакој категорији 31.03%, а најмањи у полутешкој категорији (11.54%) борби. Модалитетом “Бодовна предност”, највећи број борби (75.86%) завршен је у апсолутној категорији, а модалитетом “Поен у продужетку” у категорији 7 (полутешка) 71.15%, док остали модалитети имају готово занемариве нумеричке вредности. Резултати овог истраживања омогућавају боље сагледавање неких техничко-тактичких карактеристика такмичара из Србије и Црне Горе у свим тежинским категоријама у карате спорту.

10 бодова

2. Мудрић, Р., Јовановић, С., Гужвица, М.. (2001) Резултати истраживања техничко-тактичких карактеристика југословенских такмичара у спортским борбама у каратеу, Наука и карате спорт, Зрењанин.

У раду је на републичком првенству 1999. године анализирано 412 карате борби, при чему су испитиване техничко-тактичке карактеристике српских каратиста Одређиване су и диференцијално-дијагностичке вриједности такмичара у циљу њихове егзактне класификације. Анализа је вршена преко слиједећих варијабли: број поена (акциони и казнени поени); начин поентирања (напад, пресретање, контранапад); учесталост покушаја поентирања и поентирајуће технике (ручне и ножне). Добијени подаци су обрађени одговарајућом статистичком процедуром којом приликом је утврђен мањак елементарног критеријума при извођењу поентирајућих техника. Даље, утврђено је да су такмичари нижих тежинских категорија знатно мобилнији и да чешће поентирају из напада и пресретања, док такмичари из виших тежинских категорија чешће поентирају из одбране. Највећи број покушаја поентирања евидентиран је у нападу, нешто мање у одбрани и контранападу, а најмањи број покушаја евидентиран је у пресретању. На основу добијених података закључено је да се у методици тренинга, највећа пажња поклања управо нападачким техникама као основном начину поентирања. Када је у питању заступљеност поентирајућих техника, утврђено је да су ручне технике доминирале, што је и разумљиво с обзиром на то да у ударци рукама природнији покрети од удараца ногама, да се лакше контролишу, краће трају и теже избјегавају и блокирају.

5 бодова

3. Гужвица, М. (2003): Анализа резултата трајања борбе тежинских категорија у југословенском каратеу, Зборник радова, Могућност и ограничења интеграција земаља Подунавља, Бања Лука

Истраживањем је обухваћено 412 борби са сениорских првенстава Републике Србије и Републике Црне Горе у апсолутној и тежинским категоријама у такмичарској сезони за 1999. годину. Свака праћена борба била је анализирана у функционалној зависности варијабле: **Трајање борбе**. Сви подаци добијени овим истраживањем

обрађени су дескриптивном и компаративном статистичком процедуром. Резултати добијени наведеним анализама омогућавају боље сагледавање неких техничко-тактичких карактеристика такмичара из свих тежинских категорија у југословенском карате спорту. На основу свих урађених анализа може се закључити да је у односу на укупан узорак, највећи број борби завршен 57.76% у регуларном времену, затим 26.7% у пререгуларном времену, и 15.53% у продужетку. У супер лакој категорији је у пререгуларном времену завршено 35.1% борби, а у лакој категорији 34.48%, што уједно потврђује полазна очекивања и указује да је највећа борбена активност била показана у лакшим категоријама. У апсолутној категорији посматрано у односу на друге категорије, регистрован је највећи проценат добијених борби по истеку регуларног трајања (75.86%) што наводи на закључак да су у питању такмичари малих техничко-тактичких разлика, где такмичарску превагу односе ипак такмичари из виших тежинских категорија. Највећи број борби завршених у продужетку остварен је у полутешкој категорији (71.15%), која је на овим првенствима окупила највећи број такмичара уједначеног квалитета и изузетних психофизичких способности. Њихова манифестна моторичка активност, као последица велике међусобне респектабилности и опрезности, је смањена у регуларном току борбе, док у продужетку борбе (вероватно као последица императива резултата) такмичари мењају тактичко понашање и смањују ниво опрезности, што резултира поентирањем једног од такмичара већ у првом минути продужетка. Просечно трајање борби за укупан узорак износи 165.85 секунди, што указује да је на опсервираним такмичењима највећим делом приказан нападачки карате (кореспондира са трендом развоја модерног каратеа). Најкраће просечно време трајања борби (155.47 сец.) регистровано је у лакој категорији, а најдуже (182.65 сец.) у полутешкој категорији (објашњење је изнето у горе наведеним редовима). Анализом варијансе установљено је да су разлике међу категоријама статистички значајне за реализовани ниво значајности од 0.021.

5 бодова

4. Гужвица, М., (2005): Резултати истраживања неких тактичких поступака Српско-Црногорских такмичара у спортском каратеу, Дефендологија, Бања Лука.

Истраживањем је обухваћено 412 борби са сениорских првенстава Републике Србије и Републике Црне Горе у апсолутној и тежинским категоријама у такмичарској сезони за 1999. годину. Свака праћена борба била је анализирана у функционалној зависности варијабли «Ниво поентирања код пресретања директног напада»; „Начин избјегавања директног напада“ и „Начин одбране од директног напада“ Подаци добијени овим истраживањем обрађени су дескриптивном и компаративном статистичком процедуром. За модалитет »Избјегавање директног напада кретањем уназад“ и модалитет «Одбрана од директног напада једном руком» добијена је статистичка значајност разлика међу категоријама, док за остале модалитете нису утврђене статистички значајне разлике. Највећи број избјегавања директног напада кретањем уназад, евидентиран је у средњој категорији (84.3%), а најмањи у лакој категорији (58.7%). Блокирање једном руком највише је регистровано, такође у средњој категорији (72.3%), а најмање у лакој (41.3%). Резултати овог истраживања омогућавају боље сагледавање неких техничко-тактичких карактеристика такмичара из свих тежинских категорија у карате спорту. Такође упућују на размишљање о другачијем приступу и осавремењавању методике обуке спорске борбе, о

правовременој специјализацији такмичара, те нужности уважавања карактеристика сваког појединца у обуци спортске борбе.

6 бодова

5. Гужвица, М., (2005): Релације морфолошких и моторичких карактеристика и ефикасности примене појединих борилачких техника из програма Специјалног физичког образовања, Физичка култура, Београд.

У раду је истраживана повезаност морфолошких и моторичких карактеристика са преферентношћу одбране на познати напад из програма СФО. Истраживање је вршено на узорку 49 студената ВШУП из Бање Луке, подељених у три групе на основу преферентности одбране. Старост студената се кретала у распону између 20 и 23 године. Примењена је батерија од 17 морфолошких, 12 моторичких тестова и 3 ситуационе (критеријумске) варијабле. Након одговарајуће статистичке процедуре добијени су резултати, на основу којих је констатовано да су групе готово хомогенизоване. Ипак, утврђене су и одређене разлике. Из простора моторичких варијабли, добијена је статистички значајна разлика међу групама, код теста брзинске снаге опружача ногу (Абалак са замахом руку), где су најбоље резултате постигли студенти који су показали најбоље резултате одбране техникама удараца и блокова. Објашњење ове појаве се заснива на карактеристикама и принципима на којима се и заснивају технике блокова и удараца, па је и очекивано да студенти који су се определили за овакву врсту одбране покажу најбоље резултате у брзинској снази опружача ногу. Следећа, статистички значајна разлика међу групама добијена је из простора морфолошких варијабли. Наиме, највећа средња вредност варијабле «Ширина рамена» добијена је код групе студената која је показала најбоље резултате одбране техникама бацања. Ова појава је објашњена преко карактеристика «морфолошког спортског типа», односно одлика студената из ове групе. Претпоставља се да би резултати добијени овим истраживањем, могли утицати и на другачија размишљања при креативности и приступу обуци СФО, али и потребу за даљим истраживањем ове проблематике.

10 бодова

6. Гужвица, М., (2005): Повезаност неких координационих способности са нивоом усвојености техника из програма специјалног физичког образовања, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

Предмет овог истраживања се односи на утврђивање повезаности неких координационих способности са нивоом усвојености техника из програма СФО. Истраживање је вршено на узорку 108 студената ВШУП из Бање Луке, у периоду школске 2003/2004. године. Старост студената се кретала у распону између 20 и 23 године. Примењена је батерија од 8 координацијских тестова. Критеријумска варијабла је процијењена експертском оцјеном из више моторних програма грађених из техника из програма Специјалног физичког образовања. Провјера нивоа усвојености техника вршила се у поподневним часовима од 15 до 18 часова у сали за борење прекривеној татами струњачама. Све технике снимане су видео-камером тако да су «ухваћени» најбитнији детаљи извођења техника. Прије почетка рада, испитаници су упознати са редосљедом рада и упозорени да технике изводе правилно и брзо. Све технике извођене су из борбеног гарда. На основу резултата добијених одговарајућом статистичком процедуром, констатовано је да су групе готово хомогенизоване. Ипак, утврђене су одређене разлике. Из простора моторичких варијабли, добијена је статистички значајна разлика међу групама, код теста брзинске снаге опружача ногу (Абалак са замахом руку), где су најбоље резултате постигли

студенти који су показали најбоље резултате одбране техникама удараца и блокова. Објашњење ове појаве се заснива на карактеристикама и принципима на којима се и заснивају технике блокова и удараца, па је и очекивано да студенти који су се определили за овакву врсту одбране покажу најбоље резултате у брзинској снази опружача ногу. Следећа, статистички значајна разлика међу групама добијена је из простора морфолошких варијабли. Наиме, највећа средња вредност варијабле «Ширина рамена» добијена је код групе студената која је показала најбоље резултате одбране техникама бацања. Ова појава је објашњена преко карактеристика «морфолошког спортског типа», односно одлика студената из ове групе. Резултати добијени овим истраживањем, могли би потакнути и другачија размишљања при креативности и приступу обуци СФО, стога и потребу за даљим истраживањем ове проблематике.

6 бодова

7. Гужвица, М., (2005): Резултати истраживања неких тактичких поступака Српско-Црногорских такмичара у спортском каратеу, Дефендологија, Бања Лука.

Истраживањем је обухваћено 412 борби са сениорских првенстава Републике Србије и Републике Црне Горе у апсолутној и тежинским категоријама у такмичарској сезони за 1999. годину. Свака праћена борба била је анализирана у функционалној зависности варијабли «Ниво поентирања код пресретања директног напада»; „Начин избјегавања директног напада“ и „Начин одбране од директног напада“ Подаци добијени овим истраживањем обрађени су дескриптивном и компаративном статистичком процедуром. За модалитет »Избјегавање директног напада кретањем уназад“ и модалитет «Одбрана од директног напада једном руком» добијена је статистичка значајност разлика међу категоријама, док за остале модалитете нису утврђене статистички значајне разлике. Највећи број избјегавања директног напада кретањем уназад, евидентиран је у средњој категорији (84.3%), а најмањи у лакој категорији (58.7%). Блокирање једном руком највише је регистровано, такође у средњој категорији (72.3%), а најмање у лакој (41.3%). Резултати овог истраживања омогућавају боље сагледавање неких техничко-тактичких карактеристика такмичара из свих тежинских категорија у карате спорту. Такође упућују на размишљање о другачијем приступу и осавремењавању методике обуке спорске борбе, о правоременој специјализацији такмичара, те нужности уважавања карактеристика сваког појединца у обуци спорске борбе.

6 бодова

8. Гужвица, М., (2005): Повезаност неких координационих способности са нивоом усвојености техника из програма специјалног физичког образовања, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

Предмет овог истраживања се односи на утврђивање повезаности неких координационих способности са нивоом усвојености техника из програма СФО. Истраживање је вршено на узорку 108 студената ВШУП из Бање Луке, у периоду школске 2003/2004. године. Старост студената се кретала у распону између 20 и 23 године. Примјењена је батерија од 8 координацијских тестова. Критеријумска варијабла је процијењена експертском оцјеном из више моторних програма грађених из техника из програма Специјалног физичког образовања. Провјера нивоа усвојености техника вршила се у поподневним часовима од 15 до 18 часова у сали за борење прекривеној татами струњачама. Све технике снимане су видео-камером тако да су «ухваћени» најбитнији детаљи извођења техника. Прије почетка рада,

испитаници су упознати са редосљедом рада и упозорени да технике изводе правилно и брзо. Све технике извођене су из борбеног гарда. На основу резултата добијених одговарајућом статистичком процедуром, констатовано је да су групе готово хомогенизоване. Ипак, утврђене су одређене разлике. Из простора моторичких варијабли, добијена је статистички значајна разлика међу групама, код теста брзинске снаге опружача ногу (Абалак са замахом руку), где су најбоље резултате постигли студенти који су показали најбоље резултате одбране техникама удараца и блокова. Објашњење ове појаве се заснива на карактеристикама и принципима на којима се и заснивају технике блокова и удараца, па је и очекивано да студенти који су се определили за овакву врсту одбране покажу најбоље резултате у брзинској снази опружача ногу. Следећа, статистички значајна разлика међу групама добијена је из простора морфолошких варијабли. Наиме, највећа средња вредност варијабле «Ширина рамена» добијена је код групе студената која је показала најбоље резултате одбране техникама бацања. Ова појава је објашњена преко карактеристика «морфолошког спортског типа», односно одлика студената из ове групе. Резултати добијени овим истраживањем, могли би потакнути и другачија размишљања при креативности и приступу обуци СФО, стога и потребу за даљим истраживањем ове проблематике.

6 бодова

Радови послје последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

1. Гужвица, М. (2006): Ефекти два различита модела ситуационо-моторичке обуке, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

У раду је истраживана ефикасност ситуационо-моторичке обуке код студената Високе школе унутрашњих послова примјеном различитих методских приступа, од којих је један утемељен на принципима класичне наставе, а други на принципима интерактивне наставе. Истраживање је организовано на узорку од 110 испитаника (87 испитаника мушког и 27 испитаника женског пола), при чему су, на основу резултата моторичког постигнућа, формиране двије мијешовите хомогене и уједначене групе. Едукација је проведена моделом фазног учења при чему је на основну фазу утрошено 30,55%, на усмјерену 36,1%, а на ситуациону обуку 33,33% (учење и увјежбавање одбране од напада штапом је реализовано у 12 часова или 14,28%) од укупног фонда часова. С обзиром на то да ће сви испитаници, након завршеног студија, обављати једнако сложене и тешке задатке, и процес наставе је организован под истим условима, а узорак обрађиван као цијелина. За процјену ефеката наставе у основној и усмереној обуци коришћене су технике из програма Специјалног физичког образовања, а за процјену ефеката ситуационо-моторичке обуке коришћене су одбране од наоружаног нападача у познатим условима. Послије спроведеног тестирања, примјеном одговарајућих статистичких анализа, добијени су резултати, на основу којих је основано да хипотеза о непостојању разлика између контролне и експерименталне групе, буде одбачена. Добијени резултати су показали да су испитаници у експерименталној групи достигли виши ниво успјешности у свим посматраним варијаблама, односно, да је нови модел обуке допринио успјешнијем рјешавању задатака ситуационо-моторичке обуке у познатим условима. На основу добијених резултата, закључено је да се значај овог истраживања огледа у усмјерености развоја и коришћења цијелокупног потенцијала при стицању знања и умijeња, али и у оптимизацији обуке и програма тренинга, као и оптимизацији у стицању и усавршавању сложених моторичких алгоритама.

6 бодова

2. Гужвица, М., (2007): Предикција утицаја латентних моторичких способности и морфолошких карактеристика са успешношћу извођења техника из програма Специјалног физичког образовања, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

Предмет овог истраживања односи се на утврђивање утицаја морфолошких и моторичких карактеристика на ниво усвојености комбинације удараца рукама и ногама из програма Специјалног физичког образовања. Истраживање је вршено на узорку 36 студената ВШУП из Бање Луке, старости између 20 и 23 године. Примењена је батерија од 10 моторичких тестова (2 морфолошке варијабле и комбинације техника грађене од по два удараца руком и ногом у кретању напред). Утврђено је да постоји статистички значајна повезаност нивоа извођења комбинације удараца рукама и ногама са моторичким способностима испитаника за дати модел, односно, могуће је извршити предикцију успеха у извођењу комбинације техника из програма Специјалног физичког образовања на основу моторичких способности и морфолошких карактеристика.

6 бодова

3. Гужвица, М., (2007): Компаративна анализа различитих модела ситуационо-моторичке обуке, Улога и значај науке у савременом друштву, Бања Лука.

У раду је истраживана ефикасност ситуационо-моторичке обуке код студената Високе школе унутрашњих послова применом различитих методских приступа, од којих је један утемељен на принципима класичне наставе, а други на принципима интерактивне наставе. Истраживање је организовано на узорку од 110 испитаника (87 испитаника мушког и 27 испитаника женског пола), при чему су, на основу резултата моторичког постигнућа, формиране две мешовите хомогене и уједначене групе. Едукација је проведена моделом фазног учења (основна, усмерена и ситуациона обука), а трајала је два семестра (84 часа). На основну фазу утрошена је 39,3%, на усмерену 46,4%, док је на ситуациону обуку утрошено 14,3% од укупног фонда часова. Након завршене обуке у све три фазе, експертском оценом је утврђен квалитет успешности одбрана и успостављања потпуне контроле над нападачем. За процену ефеката наставе, у основној и усмереној обуци, коришћени су основни елементи технике и њихове везе из програма Специјалног физичког образовања, а за процену ефеката ситуационо-моторичке обуке коришћена је одбрана од удараца руком или ногом у непознатим условима. После спроведеног тестирања, применом одговарајућих статистичких анализа, добијени су резултати, који су показали да су испитаници у експерименталној групи достигли виши ниво успешности, односно, да је нови модел обуке допринео успешнијем решавању задатака ситуационо-моторичке обуке у непознатим условима.

6 бодова

4. Гужвица, М., (2007): Анализа различитих модела ситуационо-моторичке обуке, Гласник факултета физичког васпитања и спорта, Бања Лука.

У раду је истраживана ефикасност ситуационо-моторичке обуке код студената Високе школе унутрашњих послова примјеном различитих методских приступа, од којих је један утемељен на принципима класичне наставе, а други на принципима интерактивне наставе. Истраживање је организовано на узорку од 110 испитаника (83 испитаника мушког и 27 испитаника женског пола), при чему су, на основу резултата

моторичког постигнућа, формиране двије мјешовите хомогене и уједначене групе. За процјену ефеката наставе у основној и усмјереној обуци коришћене су технике из програма Специјалног физичког образовања, а за процјену ефеката ситуационо-моторичке обуке коришћене су одбране од напада руком у главу, ногом право у тијело и ногом полукружно напријед у тијело у познатим условима. Након спроведеног тестирања, примјеном одговарајућих статистичких анализа, добијени су резултати, који су показали да су испитаници у експерименталној групи достигли виши ниво успјешности у свим посматраним варијаблама, односно, да је нови модел обуке допринио успјешнијем рјешавању задатака ситуационо-моторичке обуке у познатим условима. Зато се, с обзиром на добијене резултате, препоручује да се, не само у стицању знања и умења, већ и у оптимизацији обуке и програма тренинга, користи целокупан потенцијал сваког појединца.

2 бода

5. Гужвица, М., (2008): Латентне моторичке структуре значајне за извођење удараца челом песнице, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

Истраживање је спроведено на узорку од 90 студената ВШУП из Бања Луке (студенти 1. године) старости између 19 и 21 године. Основни циљ истраживања је идентификација латентних моторичких способности и неких морфолошких карактеристика које су значајне за ефикасно и економично усвајање удараца челом песнице. За реализацију овога рада узето је петнаест моторичких и двије морфолошке варијабле. Анализом резултата добијени су резултати који показују да изоловане главне компоненте објашњавају 66,23% заједничке варијансе цијелокупног система примјењених варијабли. Изоловано је шест фактора који у највећој мјери детерминишу ударце руком, а означени су као снага опружача руку; тјелесна димензионалност; координација цијелог тијела; експлозивна снага опружача ногу; брзина фреквенције покрета руку; брзина фреквенције покрета ногу, затим спретност руку и на крају брзина ногу. Добијени резултати би могли послужити као смјерница у смислу развијања и усавршавања одређених моторичких способности како би се квалитетније изводиле неке технике из програма Специјалног физичког образовања, али и као смјерница за одабир кандидата при упису на Високу школу унутрашњих послова.

6 бодова

6. Гужвица, М., (2008): Корелација способности равнотеже са нивоом извођења технике удараца челом песнице у каратеу, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

У раду је испитивана корелација способности одржавања равнотеже са нивоом извођења удараца челом песнице. Истраживање је вршено на узорку од 76 студената ВШУП-а из Бањалуке, старости између 19 и 21 године. Укупна едукација удараца рукама и њихова комбинација трајала је укупно осам часова, након чега је експертском оцјеном утврђен ниво усвојености удараца челом песнице и њихова комбинација. Узорак варијабли је је чинило осам тестова за процјену способности одржавања равнотеже и варијаблу за процјену нивоа извођења технике удараца челом песнице коју су чиниле три технике (ои-тсуки; гјаку-тсуки и рен-тсуки). Анализом добијених резултата утврђено је да не постоји статистички значајна сагласност између предикторских и критеријумске варијабле, чиме је нулта хипотеза и потврђена. С обзиром на то да примјењени тестови нису омогућили дефинисање посматраних техника, предлаже се да се у сличним истраживањима, која ће имати за

циљ да укажу да је способност одржавања равнотеже један од значајнијих фактора за учење и усавршавање технике каратеа, одаберу тестови помоћу којих се процјењује динамичка равнотежа. Такође, било би добро када би се формирали и специфични тестови који би већим дијелом дефинисали структуру техника у каратеу.

6 бодова

7. Гужвица, М., (2008): Карате - превенција делинквенције, Тематски научни скуп, Малољетничка делинквенција као облик друштвено неприхватљивог понашања, Бања Лука.

У раду се говори о потреби осмишљеног начина коришћења слободног времена, стварању навика и свијести о континуираном вјежбању каратеа, као погодном средству за развој и одржавање менталног здравља, па тако и превенцију делинквентног понашања младих. Ово, прије свега због тога што су нека емпиријска и прагматична искуства показала да се одређеним утицајима физичког и менталног приступа у вјежбању каратеа може позитивно утицати на понашање младих. Редовним и дугогодишњим вјежбањем каратеа могућ је развој когнитивних и конативних способности, затим, откривање личног идентитета, стицање самопоуздања, социјализација, стицање осјећаја припадности, прилагодљивост насталим промјенама, реалност, стицање осјећаја слободе и значаја у друштву. С обзиром на популарност међу младима и компаративне предности каратеа, укључивањем у спортске карате клубове створили би се услови за осмишљено провођење слободног времена младих. Осмишљеним вјежбањем, под руководством стручњака, могуће је, код младих, изазвати осјећај задовољства при вјежбању и дружењу, потпуну активизацију и осјећај припадности, те их усмјерити да самостално одлучују о начину коришћења слободног времена. На овај начин је могуће утицати на развој и стицање тјеловјежбених навика, као и на спречавање и отклањање неприхватљивих, делинквентних понашања младих.

6 бодова

8. Гужвица, М., (2008): Карате у функцији детективске дјелатности, Дефендологија, Бања Лука.

У раду се говори о потреби стварања навика и свјесности за физичким активностима, са циљем унапређења здравственог статуса човјека. Упућује се на редовно физичко вјежбање (посебно у аеробним условима), чиме је могуће спријечити одређени поремећај динамичке равнотеже организма и умањити утицај стреса на организам. Редовним вјежбањем развијају се адаптивне карактеристике значајне за свакодневни живот, али и развој специфичних адаптивних карактеристика. Посебан акценат је стављен на карате, јер се мисли да је то облик физичког вјежбања који, у највећем дјелу практиковања, може да одговори овим захтјевима. Континуирано и свакодневно практиковање каратеа омогућује слободно дјеловање, без спутаности осјећајима или размишљањем у тренутку доношења одлуке при рјешавању сложених ситуационо-моторичких проблема. Такође се указује на потребу посматрања човјека као јединства психе и коме (карате вјештина подразумијева управо склад духа и тијела), те се мисли да би неким захтјевима детективске дјелатности, у значајној мјери, карате могао да одговори као борилачка вјештина.

6 бодова

9. Гужвица, М., (2009): Ефекти примјене аналитичког и комплексног метода обучавања одбрана од удараца руком и ногом, Међународни научни конгрес,

антрополошки аспекти спорта, физичког васпитања и рекреације, Зборник радова, Факултет физичког васпитања и спорта, Бања Лука.

Реформски процеси у образовању унијели су низ новина у смислу осавремењивања наставе, посебно њене рационализације и ефикасности. Како је настава увијек актуелан проблем, одатле и увијек актуелно питање: како што ефикасније и рационалније оспособити и образовати кадрове за ефикасно обављање задатака? Нас је овдје интересовала ефикасност два различита (аналитичког и комплексног) метода обуке студената Високе школе унутрашњих послова из програма Специјалног физичког образовања. Истраживање је организовано на узорку од 59 испитаника мушког и женског пола (42 испитаника мушког и 17 испитаника женског пола), при чему су на основу резултата моторичког постигнућа формиране двије мјешовите хомогене и уједначене групе. Едукација се одвијала по предвиђеном наставном плану и програму и трајала је 22 часа. Послије спроведеног тестирања, примјеном одговарајуће статистичке процедуре, добијени су резултати на основу којих је могуће закључити да је комплексни метод обуке за усвајање релативно сложених моторичких програма ефикаснији од аналитичког метода.

5 бодова

10. Гужвица, М., (2009): Карате у Специјалном физичком образовању, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

У овом раду се жели указати, на значај изучавања каратеа у програму Специјалног физичког образовања као погодном средству за одбрану, напад и контранапад. Бројна искуства и истраживања показују да се, из године у годину, повећава број криминогених понашања како појединаца, тако и група, да је све већи број оних који имају психолошке проблеме или манифестују одређену, специфичну психопатологију, као и ескалација физичких напада не само на грађане, већ и на овлаштена службена лица. Зато се указује потреба да полицајац, након прецизне и правилне процијене ситуације, у циљу властите безбједности (понекад и животне опасности), мора предузети одговарајућу превентивно-офанзивну физичку активност. Сматра се, а и многобројна искуства указују да карате, с обзиром на његове специфичности, у типичним ситуацијама обављања послова безбједности јесте веома угодно средство за превентивно дјеловање, као неопходној варијанти у рјешавању ситуационо-моторичких проблема.

6 бодова

11. Гужвица, М., (2009): Кондициона прпрема каратиста у предтакмичарском периоду; Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

У раду је приказан програм кондиционе припреме у предтакмичарском периоду у трајању од 21 дан, чији је основни задатак да се каратисти постепено уведу и припреме за главно такмичење. Програм садржи средства којим је могуће утицати на развој и усавршавање функционалних и моторичких способности релевантних за успјешан наступ на такмичењима, али и развој могућег дефицита у односу на моделне карактеристике спортског каратеа. Заснован је у складу са законитостима препокривања оптерећења и развојним карактеристикама спортске форме. Планирана су и оптерећења која су подударна са структуром и динамиком спортске борбе, при чему се водило рачуна да се избјегне једнострано оптерећење нервно-мишићног и зглобно-коштаног система. Такође је планиран и велики обим подражаја, односно већи интензитет оптерећења који прелази очекујући интензитет на такмичењу. Мисли се да је реализацијом овог програма могуће припремити организам за највећа

оптерећења, па самим тим и квалитетну адаптацију на такмичарске захтијеве, односно постизање врхунских резултата у каратеу.

6 бодова

12. Гужвица, М., (2010): Ефекти опште координационе способности на ниво усвојености удараца рукама, Зборник радова, десети међународни научни симпозијум, Наука и карате спорт, Нови Сад.

У раду је испитивана веза између опште координационе способности и нивоа усвојености удараца рукама. Истраживање је вршено на узорку од 75 студената прве године Високе школе унутрашњих послова у Бањој Луци. Укупна едукација трајала је девет часова, након чега је експертском оцјеном утврђен ниво усвојености удараца челом песнице и њихова комбинација. Узорак варијабли је чинило десет тестова за процјену опште координационе способности и варијабла за процјену нивоа извођења технике удараца челом песнице, коју су чиниле три технике (ои-тсуки; гјаку-тсуки и рен-тсуки). Процјена нивоа усвојености удараца руком вршена је на основу модела спецификације извођења удараца руком. Одговарајућом статистичком процедуром добијени су подаци на основу којих је, њиховом анализом, утврђено да не постоји повезаност зависне варијабле са удруженим независним варијаблама. Зато се, с обзиром на добијене резултате, предлаже да се у сличним истраживањима, која ће имати за циљ да укажу да је координациона способност један од значајних фактора за учење и усавршавање технике каратеа, одаберу или формирају специфични тестови који би већим дијелом дефинисали структуру техника у каратеу. Мисли се да би специфични тестови за процјену координације били од помоћи не само за економичност у учењу и усавршавању, већ и помоћ при селекцији будућих такмичара у каратеу.

5 бодова

13. Гужвица, М., (2010): Предикција удараца руком на основу тестова за процјену прецизности, Безбједност, полиција, грађани, Бања Лука.

У раду је испитивана веза између тестова за процјену прецизности и нивоа усвојености удараца рукама. Истраживање је вршено на узорку од 76 студената прве године Високе школе унутрашњих послова у Бањој Луци. Укупна едукација трајала је седам часова, након чега је експертском оцјеном утврђен ниво усвојености удараца челом песнице. Узорак варијабли су чинила четири теста за процјену прецизности и варијабла за процјену нивоа извођења технике удараца челом песнице, коју су чиниле двије технике (ои-тсуки и гјаку-тсуки). Процјена нивоа усвојености удараца руком вршена је на основу модела спецификације извођења удараца руком. Одговарајућом статистичком процедуром добијени су подаци на основу којих је, њиховом анализом, утврђено да не постоји повезаност зависне варијабле са удруженим независним варијаблама. Објашњење ових резултата пронађено је, прије свега, у спецификацији удараца руком, односно у компонентама које ударац детерминишу, затим у ограничену времену обуке и конативним способностима испитаника. Како би се указало на значај прецизности, као једног од примарних фактора који детерминишу ефикасност удараца, јавља се потреба за даљим истраживањем ове проблематике.

6 бодова

14. Гужвица, М., (2010): Карате спортом против нетрпељивости и нетолеранције, Зборник радова, Дефендологија, Бања Лука.

У раду се говори о потреби осмишљеног начина коришћења слободног времена, стварању навика и свијести о континуираном вјежбању каратеа, као погодном средству за отклањање насилничког понашања младих. Ово, прије свега због тога што су нека емпиријска и прагматична искуства показала да се одређеним утицајима физичког и менталног приступа у вјежбању каратеа може позитивно утицати на понашање младих. Редовним и дугогодишњим вјежбањем каратеа могућ је развој когнитивних и конативних способности, затим, откривање личног идентитета, стицање самопоуздања, социјализација, стицање осјећаја припадности, прилагодљивост насталим промјенама, реалност, стицање осјећаја слободе и значаја у друштву. С обзиром на популарност међу младима и компаративне предности каратеа, укључивањем у спортске карате клубове створили би се услови за осмишљено провођење слободног времена младих. Осмишљеним вјежбањем, под руководством стручњака, могуће је, код младих, изазвати осјећај задовољства при вјежбању и дружењу, потпуну активизацију и осјећај припадности, те их усмјерити да самостално одлучују о начину коришћења слободног времена. На овај начин је могуће утицати на формирање карактера, стицање тјеловјежбовних навика, као и отклањање насилничких понашања младих.

5 бодова

15. Гужвица, М., Вулин, Л. и Миљуш, М. (2010): Ефекти примјене различитих тренажних метода на развој експлозивне снаге, Међународна научна конференција, Књига сажетака, Факултет физичког васпитања и спорта, Бања Лука.

У овом истраживању нас је интересовало у којој мјери се способност брзине развоја силе мијења под утицајем различитих врста оптерећења. За ову сврху коришћена су три различита метода рада: развој експлозивне снаге помоћу тегова, плиометријски метод и комбинација ова два. Узорак је чинило 30 студената 1. године Високе школе унутрашњих послова, подијелених у три субузорка, од чега је свега 16 студената одговорило захтјевима истраживања (12 испитаника мушког и четири испитаника женског пола). Програм је реализован у периоду од шест недјеља по два часа недјељно. Прва група (Т) је радила оптерећење коришћењем тегова, друга група (П) плиометријским методом, а трећа (К) комбинацијом ова два метода. Наконведеног иницијалног и финалног мјерења, добијени подаци су обрађени одговарајућом статистичком процедуром, при чему су сви испитаници, у свим проведеним тестовима, постигли боље резултате. Ипак, статистички значајне разлике нису у потпуности добијене. Наиме, статистички значајне разлике добијене су за групе Т и К, у по три теста, док су за групу П статистички значајне разлике добијене у четири проведена теста. Добијени резултати нам омогућују да, с опрезом, закључимо да је плиометријски метод рада у ограниченом времену ипак, нешто ефикаснији од друга два метода.

5 бодова

16. Гужвица, М. и Вулин, Л (2011) Брзинска снага након различитих тренажних оптерећења, Спорт Монт, бр. 31-33, Црногорска спортска академија, Подгорица.

Како је снага веома значајна способност, с којом су више или мање повезане и све остале моторичке способности релевантне за успјешно вођење спортске борбе у

каратеу, нас је интересовало у којој мјери се способност брзине развоја силе мијења под утицајем различитих врста оптерећења. За ову сврху коришћена су два различита метода рада: развој експлозивне и брзинске снаге помоћу тегова и плиометријски метод. Истраживање је организовано на узорку од 20 испитаника (студенти 1. године Високе школе унутрашњих послова из Бање Луке), подијељених у двије групе, од чега је свега 12 студената одговорило захтјевима истраживања. Једна група (Т) је радила оптерећење коришћењем тегова, а друга група (П) плиометријским методом. Програм је реализован у периоду од шест недјеља по два часа недјељно. Прије почетка и три дана након завршетка тренажног процеса, извршено је тестирање нивоа брзинске снаге помоћу осам специфичних моторичких тестова. Након проведеног иницијалног и финалног мјерења, добијени подаци су обрађени одговарајућом статистичком процедуром, при чему су сви испитаници, у свим проведеним тестовима на финалном мјерењу, постигли боље резултате. Ипак статистички значајне разлике нису добијене у обје групе. Наиме, статистички значајне разлике добијене су у групи Т у свим проведеним тестовима, док у групи П статистички значајне разлике нису добијене у три проведена теста. Добити резултати нам омогућују да, с опрезом, закључимо да је метод рада с теговима у ограниченом времену, када су у питању почетници, ипак ефикаснији од плиометријског метода рада, па зато и препорука да се повећање брзинске снаге у ограниченом временском периоду, када су у питању почетници, врши методом рада с теговима.

10 бодова

17. Гужвица, М., (2011) Могућа стратегија запошљавања у области физичке културе, Актуелни тренутак незапослености у Републици Српској, Зборник радова, Европски дефендологија центар за научна, политичка, економска, социјална, безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука,

У раду се говори о стратегији развоја школског спорта и могућој реформи предмета “Физичко васпитање”, у основној и средњој школи, али и о универзитетском спорту. Надаље, говори се о потреби за организованим физичким вјежбањем с циљем очувања и унапријеђења здравља и других категорија становништва. Мисли се да би с минималним улагањем и изградњом нових школских спортских објеката, увођењем физичког васпитања у ниже и изборног спорта у више разреде, с годишњим оптерећењем од 108 часова, добрим дијелом задовољило потребе школске дјеце и младих. Организовањем школских спортских друштава, у којима би учествовао велики број ученика и ученица, не само у основним, већ и у средњим школама, постигао би се ефекат здравог одрастања и квалитетнијег живота. Побољшањем услова за развој школског спорта подигао би се квалитет, не само школског спорта, већ и спорта уопште. На овај начин би се отворила и нова радна мјеста, па самим тим и могућност запошљавања факултетски образованих стручњака из области физичке културе.

5 бодова

18. Гужвица, М., (2011) Предиктивност квалитета извођења ножних техника у карате спорту на основу неких моторичких способности и морфолошких карактеристика. Међународни научни конгрес, антрополшки аспекти спорта, физичког васпитања и рекреације, Зорник радова, Факултет физичког васпитања и спорта, Бања Лука,.

У раду је испитивана предиктивност квалитета извођења удараца ногом на основу тестова моторичких способности (које су у највећој мјери генетски детерминисане) и неких морфолошких карактеристика. Истраживање је вршено на узорку од 76 студената прве године Високе школе унутрашњих послова у Бањој Луци. Укупна едукација трајала је шест часова, након чега је експертском оцјеном утврђен ниво усвојености удараца ногом напријед. Узорак варијабли је чинило пет моторичких тестова за процјену експлозивне снаге и брзине, те три морфолошке карактеристике као предиктори, док су критеријумске варијабле чинили достигнути нивои удараца ногом право напријед (MG) и полукружно напријед (MWG). Процјена нивоа усвојености удараца вршена је на основу модела спецификације извођења удараца ногом. Добијени подаци обрађени су одговарајућом статистичком процедуром, а из њихове анализе могуће је закључити да посматране варијабле имају респектабилно учешће у квалитету извођења основних ножних удараца у карате спорту. Наиме, 27% укупног варијабилитета зависнопромјенљиве (MG) и 29% зависнопромјенљиве (MWG) могуће је објаснити утицајем независних удружених варијабли, док је 73%, односно 71% под утицајем неидентификованих фактора. Зато се мисли да, иако су у питању природни облици кретања, за извођење удараца ногом, у складу са предвиђеним моделом њихове спецификације, није довољан само биотички фактор, већ је потребно да се ударци усавршавају у дужем временском периоду.

5 бодова

19. Гужвица, М., (11-12.6.2012) *Форме спорта и сиромаштво, Сиромаштво и глобална безбједност, зборник радова са међународног научног скупа, Бања Лука.*

Постоје три форме или нивоа у којима се спорт може посматрати као организациона цјелина: масовни спорт, омладински спорт и врхунски или професионални спорт. У овом раду се говори о сиромаштву у њима, које је посматрано у свјетлу: недостатка материјалних услова и високостручних кадрова, затим небриге друштва о здрављу својих чланова и одсуства слободне мисли и дјела спортисте. Мисли се да би се промјеном односа према физичкој култури, свјесности о потреби за кретањем, те изградњом објеката и ангажовањем одговарајућег броја стручњака, при чему би знатну помоћ могле да пруже богате општине и појединци, знатно промијенило лоше стање у спорту уопште. Надаље, обезбјеђењем и доступношћу најсавременијих тренажних средстава и опреме, уз најновија научна достигнућа, требало би да се позитивно утиче не само на достизање врхунских резултата, већ и на постизање ефеката по здравље сваког појединца у врхунском спорту. Поред овога, уз потпуну слободу мисли и дјеловања спортисте, а у складу са датим спортом, и уз отклањање политичког утицаја, освијешћеношћу и обогаћивањем личности сваког појединца, обогатио би се и спорт.

5 бодова

20. Гужвица, М., *Трактат о Специјалном физичком образовању, Безбједност, полиција грађани, Бања Лука 3–4/12.*

Специјално физичко образовање 4 је плански и систематски процес учења и усавршавања сложених, варијабилних моторичких структура и њихова примјена у условима ниског нивоа информативност, при чему се моторичке структуре одвијају у варијабилним просторно-временским и другим условима. Као најкомплекснија и најзахтијевнија фаза обуке, подразумејива учење специфичних и веома сложених моторичких програма прилагођених сваком појединцу. У питању је надградња раније

научених и усвојених елемената и њихових комбинација, којим је могуће обезбиједити сналажење у датој ситуацији на бази познатог, с циљем успјешног и ефикасног обављања професионалних дужности и обавеза.

6 бодова

21. Гужвица, М., (2012) Моторичке способности – фактор психолошке стабилности каратиста, Зборник радова, десети међународни научно-стручни симпозијум, Наука и карате спорт, Нови Сад.

У раду се говори о моторичким способностима релевантним за вођење спортске борбе, као о важном фактору који доприноси психолошкој стабилности каратисте. Сматра се да високи ниво моторичких способности, као што су: снага (посебно - експлозивна и брзинска), брзина (брзина моторичке реакције, брзина појединачног покрета и максимална фреквенција покрета) и агилност као један од акционих фактора координације, позитивно утичу на самопоуздање и емоционалну стабилност такмичара. Високи ниво функционалних и моторичких способности омогућава максималну концентрацију у динамичним условима којима се одликује спортска борба (физичко и психолошко оптерећење), умањује анксиозност и осјетљивост на бол. Спознаја о властитим способностима такмичару улива повјерење у властите могућности, јер он зна да може наћи најбоље рјешење и негативан резултат преокренути у своју корист. Такмичар нема потешкоћа у „држању“ концентрације, лако се усредсређује на новонасталу ситуацију, без потешкоћа спроводи већ формирану тактику, спреман је на импровизацију, што може бити, и јесте, највиши степен тактике вођења спортске борбе. Зато се предлаже да се у савременој спортској технологији, у циљу постизања врхунског спортског димензија, поред других антрополошких димензија, до крајњих граница развију и релевантне моторичке способности, за које се тврди да, у спортској карате борби, могу допринијети психолошкој стабилности такмичара.

5 бодова

22. Гужвица, М., Петровић, Б. и Вулин, Л., (2013) Моторичка реакција студената Високе школе унутрашњих послова на свјетлосни сигнал, Међународни научни конгрес, Антрополошки аспекти спорта и физичког васпитања, Зборник радова, Бања Лука.

У раду је приказано истраживање усмјерено на брзину моторичке реакције на свјетлосни сигнал. На узорку од 15 испитаника оба пола који су чинили студенти четврте године Високе школе унутрашњих послова (5 жена и 10 мушкараца), одговарајућим статистичким процедурама процијењена је разлика у брзини просте и сложене моторичке реакције на свјетлосни сигнал између мушких и женских испитаника, те разлика између доминантне и слабије стране тијела за цио узорак. Добијени резултати указују да су при простој моторичкој реакцији мушки испитаници статистички значајно бржи од дјевојака у: брзини покрета лијевом руком, укупној брзини ударца лијевом руком, те при сложеној моторичкој реакцији, у брзини извођења покрета десном руком, док су статистички значајано бољи резултат постигле дјевојке при сложеној моторичкој реакцији, у почетној брзини кретања десног стопала. Међутим, када је ријеч о доминантној и слабијој страни за цио узорак, иако постоји одређена разлика у брзини моторичке реакције, није добијена статистичка сигнификантност.

5 бодова

23. Гужвица, М., Паспаљ, Д., (2014) Разлике у ефектима одбране од напада штапом након различитих методско-тренажних приступа, Факултет физичког васпитања и спорта, Бања Лука.

На узорку од 18 испитаника, студената Високе школе унутрашњих послова из Бањалуке, подијељених на два субузорка, анализирана су два различита приступа у усавршавању и ефикасности одбране од непознатог напада штапом. Предмет истраживања је ефикасност одбране и успостављања потпуне контроле у условима мировања и условима повећане срчане фреквенције. Основни циљ истраживања је испитивање разлика у ефектима различитих методских и тренажних приступа. Метод рада у контролној групи се одвијао у складу са актуелним методским и тренажним принципима, у аеробном режиму рада, док је експериментална група радила у приближно реалним животним условима, у аеробно-анаеробном режиму. Након прикупљања података и проведене одговарајуће статистичке процедуре, није добијена статистичка значајност разлика између група. Претпоставља се да је разлог овоме, прије свега, бојазан од међусобног повређивања, нерезалан, спор и непрецизан напад и пренаглашена асистенција нападача с циљем помагања у реализацији успјешне одбране. Вјерује се да би достизањем високог степена извођења основних елемената технике и њихових веза, високог нивоа моторичких способности испитаника, њиховом сигурношћу и самосвјешћу, као и могућношћу модификације технике у свим условима одбране, било могуће достићи ниво који би обезбједио утилитарност моторичких програма у реалним животним ситуацијама. Наравно, за испуњење овог циља потребно је континуирано и дуготрајно вјежбање и усавршавање основних елемената технике и њихових веза, који се изучавају на предмету Специјално физичко образовање.

5 бодова

Пројекти:

Заштита и спасавање у неким ванредним ситуацијама са посебним тежиштем на мјесто и улогу полиције, Висока школа унутрашњих послова, Бањалука, 2013.

1 бод

УКУПАН БРОЈ БОДОВА (према важећем правилнику о избору у звање на Универзитету): **119**

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Члан комисије за одбрану магистарског рада, Универзитет „Унион- Никола Тесла“, Факултет за пословно индустријски менаџмент, Београд, Потврда број 574

2 boda

Скрипта:

1. Гужвица, М., Паспаљ, Д., Специјално физичко образовање 4, (Тактика поступања), ауторизована предавања, Висока школа унутрашњих послова, Бања Лука, 2012.

Писани материјал садржи ауторизована предавања која су прилагођена студентима четврте године Високе школе унутрашњих послова, а која се односе на тактику поступања у сложеним и варијабилним условима. Говори се о факторима који су значајни за обављање њихових професионалних дужности и обавеза, при чему су посебно наглашене моторичке способности и психолошке карактеристике, али и о значају потпуне усвојености елемената технике из програма Специјалног физичког образовања, што све скупа треба да обезбједи најбољу тактику дјеловања. У материјалу се веома детаљно говори о стратегији развоја Специјалног физичког образовања, али ипак, доминантно, о самој тактици, о начину њеног испољавања, тактичкој активности, средствима и методама, о тактичком мишљењу као веома значајном процесу, посебно у варијабилним условима, затим о значају анализе самих моторичких проблема, како његових фаза, тако и структуре и тока саме ситуације. Ипак, посебан аспект тактичког дјеловања дат је антрополошким могућностима и карактеристикама сваког појединца (нападачу и браниоцу). У материјалу се такође, говори се принципима и мјерама заштите о личној безбједности коришћењу заклона, откривању опасности, нивоима свјесности, психичкој и физичкој ранотежи, те о поступцима и радњама која су усклађена са важећим законским нормативима дјеловања овлашћеног службеног лица.

3 бода

2. Уџбеник, Специјално физичко образовање 1 ,(Основна обука), Бања Лука, 2013.

Уџбеник је намијењен студентима високе школе унутрашњих послова у Бањој Луци да им служи као основна литература за стицање основних знања и умијења који се изучавају на предмету Специјално физичко образовање 1. Писан је на основу методолошког концепта који се примјењује у изучавању проблематике борилачких вјештина, којима студенти морају да овладају како би стекли компетенције за обављање својих професионалних дужности. У уџбенику су, најприје дате опште информације које омогућавају сагледавање суштине предмета, а затим су детаљно обрађени најважнији аспекти каратеа, џудоа и џу-џиџуа. У питању су борилачке вјештине за које се мисли да могу највише допринијети ефикасности у рјешавању ситуационо-моторичких проблема, са којима се свршени студенти могу срести у својој професионалној пракси. Посебна пажња је посвећена приказу репрезентативних техника и објашњењу карактеристичних фаза у њиховом извођењу. Указано је, такође, на најчешће појавне грешке и начине њиховог исправљања. Поред овога дат је посебан осврт на моторичке способности које су значајне за учење и усавршавање основних елемената, те њихову практичну примјену.

6 бодова

3. Уџбеник, Специјално физичко образовање 2, (Усмјерена обука), Бања Лука, 2015.

У уџбенику су дата основна теоријска полазишта у оквиру шире матичне области Физичке културе, а која су имплементирана у образовни систем Министарства унутрашњих послова. Дати су и описани бројни моторички програми тако да сваки појединац, у складу са својим способностима и карактеристикама, али и претходним искуствима може успјешно да савлада предвиђену наставну грађу. Обрађени су најважнији аспекти одбрана и напада, као и варијанте успостављања потпуне контроле над лицем које показује различите облике незаконитог понашања. Начин и приступ овој проблематици се разликује од досадашњих сличних дјела, јер омогућава студентима брже и ефикасније савладавање датих моторичких програма и омогућава сваком појединцу утилитарност моторичких програма. Техничко

обликовање уџбеника је сасвим коректно, фотографије се добро уклапају у структуру текста и помажу бољем схватању текста. Додатни прилози су добра дидактичка средства која могу да олакшају усвајање наставног градива, док испитна питања омогућавају студентима конкретну припрему за испит. Уџбеник је писан разумљивим језиком и у обиму који омогућава, не само студентима Високе школе унутрашњих послова, већ и свим другим који се баве безбј едносним пословима да науче и усвоје моторичке програме који омогућавају адекватна моторичка рјешења.

6 бодова

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:17

д) Стручна дјелатност кандидата:

У претходном изборном периоду кандидат је на основу анкете од стране студената оцјењиван:

у академској 2011/2012. години – са оцјеном изврсно (4, 43),

у академској 2012/2013. години – са оцјеном изврсно (4, 60), и

у академској 2013/2014. години – са оцјеном изврсно (4, 83),

На основу таквих оцјена Комисија кандидату, у складу са чланом 25. Правилника додјељује **30 бодова**.

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:220

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Увидом у конкурсни материјал за избор наставника на ужу научну област Специјално физичко образовање пријавио се један кандидат Доц. др Милан Гужвица. Кандидат је приложио доказни материјал о основним биографским подацима, биографију диплому и звања, материјал о научној, образовној и стручној дјелатности.

Комисија је увидом у приложене материјале, поступајући у складу са одредбама Закона о високом образовању, Статута и Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у бањалуци, утврдила да пријављени кандидат Доц. др Милан Гужвица има богато педагошко искуство, као и научно-стручну образовну дјелатност. Зато је Комисија приложене материјале прегледала и избодовала.

- број бодова прије посљедњег избора **педесет четири (54) бода**
- број бодова послје посљедњег избора **сто шездесет шест (166) бодова**
- укупан број бодова **двјесто двадесет (220) бодова**

Такође је видљиво да се кандидат, како у научно стручном тако и у педагошком погледу, поступно развијао на предмету Специјално физичко образовање, почевши од предавача, вишег предавача па до доцента.

ПРИЈЕДЛОГ

Имајући у виду досадашњи педагошки и научни рад, те стручну оријентацију кандидата Доц. др Милана Гужвице, Комисија за припремање извјештаја има задовољство да Сенату Високе школе унутрашњих послова, као и Сенату Универзитета у Бањалуци предложи да Доц. др Милана Гужвицу изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** на ужу научну област **Специјално физичко образовање 4**

У Бањалуци, мај, 2015. године

Потпис чланова комисије

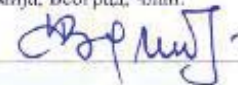
1. Др Симо Вуковић, редовни професор у ужој научној области, Кинезиологија у спорту, Факултет физичког васпитања и спорта Универзитета у Бањалуци, предсједник,

_____

2. Др Марко Зељковић, ванредни професор у ужој научној области Кинезиологија у спорту, Факултет физичког васпитања и спорта Универзитета у Бањалуци, члан,

_____

3. Др Горан Вучковић редовни професор у ужој научној области Специјално физичко образовање, Криминалистичко полицијска академија, Београд, члан.

_____